

Sygn. akt VIII Pz 14/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Łanowy

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2015r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. M.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 lutego 2015r. *sygn. akt* VI P 5078/14

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

SSO Jolanta Łanowy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Gliwicach w pkt 1 ustalił wartość przedmiotu sporu w zakresie roszczenia powoda w stosunku od pozwanej - (...) Sp. z o.o. w G. na kwotę 120.000 zł , w pkt 2 zwolnił powoda z obowiązku uiszczenia opłaty stosunkowej od pozwu ponad kwotę 3.000 zł, a w punkcie 3 oddalił wnioszek powoda w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wyjaśnił, iż wyjątkowy charakter regulacji zawartej w art. 100 i 101 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych (Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) oraz ustalony stan rodzinny i majątkowy powoda, zwłaszcza posiadanie przez niego oszczędności (15.000), uzasadnia częściowe zwolnienie powoda z obowiązku złożenia opłaty od pozwu. Sąd Rejonowy wskazał, iż należności z tytułu spłat kredytu, leasingu, zaległości wobec ZUS, obsługa zawieszony działalności gosp., utrzymanie serwera i domeny internetowej, nie mają pierwszeństwa przez obowiązkiem ponoszenia kosztów sądowych. W pozostałym zakresie, wnioszek o zwolnienie od kosztów sądowych Sąd uznał natomiast za przedwczesny, gdyż na etapie postępowania poza opłatą od pozwu powód nie posiada obowiązku uiszczenia dodatkowych kosztów sądowych.

Zażalenie na to postanowienie złożył reprezentujący powoda profesjonalny pełnomocnik, zaskarżając ww. orzeczenie częściowo, co do punktu 3 i wnosząc o jego zmianę w tym zakresie poprzez uwzględnienie wniosku powoda w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych w całości. Postanowieniu zarzucił naruszenie art. 100 ust. 2 w zw. z art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych. W uzasadnieniu odniósł się do argumentacji Sądu Rejonowego przedstawionej

w uzasadnieniu postanowienia, nie zgadzając się z oceną sytuacji materialnej powoda dokonaną przez Sąd w oparciu o złożone przez powoda oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie powoda - jako bezzasadne - podlega oddaleniu.

W świetle przepisów procesowych ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 176, poz. 1398) pojęcie „kosztów sądowych” jest pojęciem szerokim, obejmującym – zgodnie z art. 2 tej ustawy – opłaty i wydatki (diety, koszty podróży, należności biegłych itp.).

Zwolnienie od kosztów sądowych może nastąpić bądź w całości (art. 100 ww. ustawy) i wówczas strona z mocy ustawy nie uiszcza opłat sądowych i nie ponosi wydatków, które obciążają tymczasowo Skarb Państwa, bądź w części (art. 101), jeżeli strona jest w stanie ponieść tylko część tych kosztów. Częściowe zwolnienie od tych kosztów może polegać na zwolnieniu od poniesienia albo ułamkowej lub procentowej ich części, albo określonej ich kwoty, albo niektórych opłat lub wydatków. Może też polegać na przyznaniu zwolnienia co do pewnej części roszczenia lub co do niektórych roszczeń dochodzonych łącznie; roszczenia te lub ich części sąd oznacza w postanowieniu o przyznaniu częściowego zwolnienia od kosztów sądowych.(ust. 2). Strona częściowo zwolniona od kosztów sądowych obowiązana jest uiścić opłaty oraz ponieść wydatki w takiej wysokości, jaka nie jest objęta zwolnieniem przyznanym przez sąd (ust.3).

W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych obowiązek uiszczenia opłaty ogranicza się do opłat określonych w art. 35 i 36 ustawy, gdyż zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Przepis art. 35 określa zasadę pobierania opłaty podstawowej w wysokości 30 zł w sprawach z zakresu prawa pracy wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a opłaty stosunkowej w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych.

Na etapie wniesienia pozwu koszty sądowe, do których uiszczenia zobowiązany był powód ograniczały się jedynie do uiszczenia opłaty sądowej stosunkowej, która z uwagi na przekraczającą 50.000 zł wartość przedmiotu sporu, wyniosła 6.000 zł. W wyniku rozpoznania wniosku powoda o zwolnienie z kosztów sądowych w całości, Sąd I instancji, kierując się powyższymi przepisami prawa, uznał za zasadne zwolnić powoda jedynie częściowo z ponoszenia kosztów sądowych w zakresie opłaty od pozwu, ponad kwotę 3.000 zł, zaś w pozostałym zakresie – pozostałych kosztów sądowych – z uwagi na przedwczesność, Sąd wniosek oddalił. Powód zaskarżył postanowienie Sądu jedynie co do punktu 3, tj. w zakresie innych niż opłata od pozwu, kosztów sądowych, wnosząc w zażaleniu o zmianę orzeczenia tylko w tym zakresie.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, obowiązek rozpoznania sprawy w granicach apelacji (co odnosi się też odpowiednio do granic zaskarżenia zażaleniem) oznacza zakaz wykraczania przez sąd drugiej instancji poza te granice oraz nakaz rozważenia wszystkich podniesionych zarzutów i wniosków (por. między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2003 r., III CKN 392/01, OSNC 2004, nr 10, poz. 161, a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2009 r., II PK 97/09).

Sąd II instancji, związany zatem granicami zaskarżenia, roztrząsał legalność orzeczenia Sądu I instancji w zakresie zaskarżonego punktu 3 orzeczenia w świetle zarzutów wskazanych przez powoda w zażaleniu. Tym samym Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie, nie oceniał zasadności i zgodności z prawem postanowienia Sądu Rejonowego co do punktu 1 i 2.

Dokonując oceny w tak określonych zażaleniem granicach zaskarżenia (art. 378 § 1 w zw. z art. 397 k.p.c.) należało uznać, że jest ono pozbawione usprawiedliwionych podstaw.

Zarzuty powoda odnoszące się niepodzielenia twierdzeń Sądu I instancji zawartych w uzasadnieniu – w kwestii przygotowania przez stronę środków potrzebnych do prowadzenia procesu, pierwszeństwa kosztów sądowych nad pozostałymi zobowiązaniami powoda czy też przeznaczenia oszczędności na zapewnienie właściwego utrzymania rodziny – pozostają bez znaczenia w świetle braku innych kosztów sądowych niż opłata sądowa od pozwu, o której Sąd orzekł w punkcie 2 postanowienia i niecelowości orzekania o zwolnieniu z przyszłych, niewygenerowanych kosztach – tym samym czyniąc wniosek powoda przedwczesnym i bezprzedmiotowym – jak to słusznie wskazał Sąd I instancji. Ponadto, zgodnie z art. 97 ww. ustawy, w toku postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia pracownika wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113, z tym że obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w wypadkach szczególnie uzasadnionych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 397 § ust. 2 w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSO Jolanta Łanowy